

kaldt mig frem. Det ærede Medlem forstod ikke, hvad det var for en Udtalelse, hørte jeg i Dag, og jeg vil derfor sige, at det, der kaldte mig frem, var, at det ærede Medlem paa ny kom ind paa at tale om, at Bankernes Hovedopgave var at tjene Penge til Aktionærerne, hvilken Udtalelse han senere uddybede til, „at Bankerne skal fæde deres Aktionærer“. Yderligere vendte det ærede Medlem sig direkte mod dem, der havde gjort sig til Talsmænd for, at Bankerne skulde have Stempelfrihed. I Fjor holdt jeg et maaske næsten for langt Foredrag om denne Sag; jeg var derfor berettiget til at tro, at det ærede Medlems Udtalelser ogsaa sigtede til mig, og dette gav mig som sagt Anledning til at tage Ordet.

Jeg har ikke mærket, der er noget som helst udestaaende mellem det ærede Medlem fra Bjerre og mig i den Anledning. Derimod følte det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) sig kaldet til at beklage sig over den Maade, hvorpaa jeg havde talt til det ærede Medlem fra Bjerre. Maa jeg da bede ærede Medlemmer om at gennemse Fortrykket, som indeholder denne Del af min Tale. Man vil deraf se, at det, der er sket, er dette, at det ærede Medlem (Jørgen Jensen) i Fjor har talt om denne Fedning af Aktionærerne under Hensyn til, at der udbetales dem ca. 15 Mill. Kr. i Aktieudbytte, og at jeg derefter i et ret indgaaende Foredrag har søgt at vise, at disse 15 Millioner indtjenes ikke ved en Aktiekapital paa godt 200 Millioner, men ved at denne Aktiekapital har sikret sig en Indlaanskapital paa ca. 1,200 Mill. Kr. Ser man Sagen under den rette Synsvinkel, vil dette altsaa sige, at Bankerne paa den Del af deres Virksomhed, hvor de opererer med Indlaanskapitalen paa de 1,200 Millioner, har tjent ca. $\frac{1}{2}$ pCt. af denne. Bankerne har med andre Ord ved at drive en Virksomhed, der bestaar i at diskontere Veksler, at belaae Varer, yde Kautionslaan o. s. v., gjort sig en Fordel af ca. $\frac{1}{2}$ pCt. af de Penge, de opererer med. Jeg tror ikke, at et eneste Menneske i denne Sal vil kunne kalde dette at fæde Aktionærerne. Naar da min Ven og Kollega fra Bjerre igen har brugt Udtrykket Fedning, synes jeg, jeg har været berettiget til at omtale det, saaledes som jeg gjorde i Gaar; og naar det ærede Medlem fra Bjerre sikkert ikke har taget mig det ilde op, tror jeg, det ligger i, at jeg, kort før jeg brugte det Udtryk, der blev anvendt af det ærede Medlem fra Næstved, omtalte det ærede Medlem fra Bjerre som min Ven og politiske Meningsfælle. Naar man ser mine Udtalel-

ser paa den Baggrund, tror jeg ikke, at nogen vil tage mig min Taleform ilde op.

Jeg vender mig til enkelte af de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Næstved for øvrigt fremsatte. Han polemiserede imod, at jeg i Gaar skulde have sagt, at Socialdemokratiet ikke vilde være med til Stempelfrihed for Bankerne. Jeg tror slet ikke, jeg har sagt dette, og jeg vil bede det ærede Medlem se Fortrykket igennem, naar det en Gang kommer; det vil vistnok vise sig, at mine Udtalelser ikke har lydt saaledes som paastaet. Men selv om de skulde gaa i den Retning, tror jeg ikke, at jeg er gaaet saa forfærdelig galt i Byen. For hvad drejer hele dette Lovforslag sig om, hvad er det, der er talt mest frem og tilbage om? Det er Stempelfriheden. Ministeren har ønsket, at der skulde indføres Stempelfrihed for Sparekasseindskud saavel i Bankerne som i Sparekasserne. Dette har Socialdemokratiet ikke stemt for. De har stillet et Ændringsforslag eller i alt Fald stemt for et Ændringsforslag, der gaar helt udenom dette Spørgsmaal ved at indblande Spørgsmaalet om at begrænse Indlaansrenten. Hvis de vilde have haft Stempelfrihed, kunde de jo simpelt hen have stemt for Ministerens Forslag! Men hvis vi maa forstaa det ærede Medlems Udtalelser saaledes, at Socialdemokratiet i Virkeligheden nok vil være med til at give Stempelfrihed for Indskud baade i Banker og i Sparekasser, glæder det mig i høj Grad; der synes nemlig i saa Fald at være sket det, som jeg i Gaar udtalte et Haab om, at den højtærede Minister har sikret sig, at det Forslag, der nu ligger paa vort Bord, kan føres igennem.

Det ærede Medlem fra Næstved talte ogsaa om, at jeg red min sædvanlige Kæphest med de smaa Sparere. Ja, den red jeg i Gaar, og den vil jeg blive ved at ride baade her i Salen og ude i Landet, for jeg synes, at det er noget af det fornøjeligste, jeg har set i min Rigsdagstid, at Socialdemokratiet, der hævder i Særdeleshed at ville holde de smaa under Armene, her positivt støtter et Forslag, der gaar ud paa, at den lille Sparer ikke tilnærmelsesvis maa faa saa høj en Rente som den, Kapitalisten kan opnaa ved Køb af Obligationer el. lign. Og her vil jeg sige baade til det ærede Medlem og til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), der har været inde paa det samme Spørgsmaal, at ved smaa Sparere forstaaer jeg de Sparere, som af den ene eller den anden Grund er henviste til at anbringe deres Sparemidler som Indskud i Banker eller